XI-ik évfolyam. 6-ik szám. Köszeg, 1891. február 8-án.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészeti hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.
Előfizetési pénzek és reclamatiók a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula) intézendők.

Szerkesztőségi iroda: a táblaház iskola-utczai részében.
(Szerkesztővel értekezhetni d. e. 11—12. és d. u. 1—2-ig.)
Kiadói iroda: városkör 81. sz. a nyomdában.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a szerkesztőséghez intézendők; mindenkor csőtörtökön estig.
Megjelenik minden vasárnapon.
Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

A fölolvasásokról.

Aminek teljes hiányában vagyunk Kőszegen, arról óhajtanánk egy pár szót koczkáztatni. Értjük a fölolvasásokat.

Ha az általános műveltségben elmaradt köznépet, a polgárságot kellő értelmi fokra akarjuk emelni, kiválóbb férfiak, emberbarátok, de főleg a nép valódi barátai s hivatott vezérférfiai gondoskodjanak olyan eszközökről és módokról, melyeknek alapján a köznépet a kellő értelmi niveaura emelhessék.

Talán felesleges is bizonyitanunk, hogy menynyire kivánja ezt a népnek érdeke ép ugy, mint a nemzetnek érdeke. Ez hazafias kötelesség mindenkire nézve Mert, midőn a köznép értelmi fokát emeljük, emeljük erkölcsi értékét is, mely ugy a családi, mint a társadalmi élet érdekeinek előmozditására szolgál.

A mi eddig a köznépnek szellemi emelésére történt, az, az iskolákban elért örvendetes eredménytől eltekintve, nem sok. A felnőttek oktatásával, ponyva-irodalomnak kiszoritásával, olvasókörök alakitásánál, népkönyvtárak fölállitásával tett kisérletek végeredményeikben nagyon meddőknek bizonyultak.

Azt tartjuk, hogy az olvastatás praeventiv rendszabálya nem sokat lendit a köznép értelmi niveaujának emelésén. A köznép rendesen nem tudja használni a könyvet s igy az avval járó eredmény sem lehet valami igen nagy. Népünk hátramaradottsága határozottan csak annak róható fel, hogy senki sem törődik vele s a menynyiben vele törődik, talán nem használja fel a helyes eszközöket, hogy a köznépet meg is nyerje. Ez igen nehéz dolog, és mert igen sok jóakarat éppen a helytelen alkalmazás következtében hiusul meg.

Sokan azt hitték, hogy a népkönyvtárak talán pótolhatják a felnőtteknél az elmulasztottakat. Igen szép és üdvös dolog ugyan a népkönyvtárak felállitása, de a mint az eddigi tapasztalatok mutatják, nem igen sokat lehet ezektől sem remélni. A köznép kevés hasznát veszi ezeknek a könyveknek, ha neki magának kell olvasnia. Nincs türelme hozzá, vagy nem is érti, tehát élvezetet nem nyujt neki. A mi pedig élvezetet nem nyujt, azt nem szereti az ember. Hogy miért nem, annak okát mindenki levonhatja magának. Addig a határig, amikor az ember a könyvben élvezetet, gyönyörüséget és tanulságot talál, az olvasás nem egyéb, mechanikai képességnél, gépies ügyességnél, mely a művelődés valódi eszközévé csak akkor válik, mikor az olvasó az elvasottat annyira felfogja, hogy benne nemcsak élvezetet talál, hanem belőle tanul, anyagi és erkölcsi tekintetben hasznot merit.

Végül előrukoltak az olvasókörökkel, hogy talán bizalmas beszélgetések egymással való többszörös érintkezések folytán fognak majd czélt érni: De ez se sikerült, mert az olvasókörnél még mindig hiányzik az, a mi annak éltető lelke, t. i. a felolvasások.

Nálunk, hol a tudomány általában még manapság sem közkincse a nemzetnek, mert hát valljuk meg őszintén, ennek nálunk még nagyon is tudományos szaga van, melylyel a laicus közönség nagy zöme nem tud megbarátkozni, mert nem élvezheti, nagyon ügyes kezekre van szükség, hogy a köznépet a tudományosságon alapuló műveltség terére vezessük.

E részben a mi köznépünk még gyermekkorát éli. Vezetni, szoktatni kell, de főleg bizalmat kelteni benne, hogy a müveltsék terére léphessen.

Ezt szerény nézetünk szerint akként érhetjük el, ha vezérférfiai, kik a nép föltétlen bizalmát birják, épen most az unalmas és munkanélküli téli estéken, vagy a vasárnapok délutánjain akár valamely olvasókörben, akár a koresmában is összegyüjtik a gazdákat, sőt még a cselédséget is és fölolvasásokat rendeznek itt számukra, melyeknek tárgyát mulattató elbeszélések, tréfás adomák, hazafias énekek s közben egy-egy népies ismeretterjesztő közlemény képezheti. Ha azután egy ilyen fölolvasás után a vezérférfiak módot nyujtanak arra, hogy további beszélgetés, észrevételezés után a halottakat mindenki jól elsajátitotta: erősen hiszszük, hogy esetről-esetre fokozódni fog minden egyes hallgatóban a vágy, ujabb és ujabb ismeretet elsajátithatni. Mert lehetetlen, hogy be ne lássa, miszerint ily összejövetel alkalmával nem csak kellemesen szórakozik, de meg tanul is olyasmit, a minek hasznát veheti.

Miként a testi táplálék azáltal válik kivánatossá és ingerli az étvágyat, ha izletesen van elkészitve, ugy a szellemi táplálék után is csak akkor vágyódunk, ha azt világos, tiszta előadás által a hallgató magáévá teheti.

TÁRCZA.

A fattyú.

Irta: **A. Horváth Endre.**

(III. folytatás.)

Nagyokat fohászkodva Boris tejfelt, túrót, bort és jó fehér kenyeret tett az asztalra. Az apa, Mihály gazda elővette a bibliát, olvasott egy fejezetet, mi alatt anyámasszony a könyeitől sós tejfelt, túrót összekeverte, azután fölálltak, imádkoztak, s jó keresztény módjára csak azután ültek le enni.

Szótalan volt mindegyik; az étel alig-alig megcsipkedve került le az asztalról.

— Nem tudom, mintha gombócz lett volna az a túró, ugy akadozott a torkomban, — dadogott anyámasszony egy mély sóhajjal — mindig Ferkó van az eszemben, Szegény, nyomorult! Dejsz' apjuk, nem tudok meghalni, mig meg nem látom. Én szerencsetlen! soha, soha nem feledem el; egy szóval sem könyörgött, csak azt az egyet mondta halotthalványan, hogy Jakabját tőlünk kéri számon az Isten, mert elűztük, mert apját kiátkoztuk. Istenem — s itt fölugrott, mintha vipera csipte volna meg — hisz' mi vérünket átkoztuk el; az átok azt a nyomorult teremtést megfogta; mi lett belőle? hogy adjak számot Istenemnek róla, keresztelőtlenül. Mily kín; hallhatott-e csak egy jó szót, a mit még az a nyomorult kutya is kap. Csak az én fiam gyermeke, az a fattyú, csak az nem kapott. Átkozott légy, Kaszás Mári, légy megátkozott, te fekete lelkü gaz; fájdalommal szülted gyermeked, annak élnie kell. Nem, nem halt meg, még él, meg látni fogom őt. Rajta jóvá teszem azt, a mit a sors tőle megtagadott. Szeretem őt — — | Istenem, add vissza nekünk, add, add — — — elalélva esett össze. — — — —

— Állj! — hangzott e pillanatban a polgári őrség vezetőjének szava Karczag Mihály uram pitvara előtt s vele egyidejüen megzörgették a pitvar ajtaját.

— A törvény nevében! hangzott ismét — — — a további felszólitásokat nem lehetett hallani. Egy éles sikoly, Karczag uram fagyos nyugalmu szava hallatszott csak ki: Ártatlan vagyok! — — — búgott tompán az öreg. — — — — —

— Hej gazda! dörömbözött az őr izmos ökle s vele egy időben nyitotta föl Karczag uram az ajtót.

— Karczag Ferencz, debreczeni illetőségü fuvaros, élelem-szállitó volt az alvidéki hadseregnél, visszajövet rablógyilkosságnak esett áldozatul a városon kivül — recitálta a vezénylő tiszt s vele egyidejüen négy legény egy hordágyat emelt a pitvarba. S most egy vérlázitó jelenet következett. A fájdalom, gond és bú miatt megviselt anya most eszmélve fölugrott, a hordágyra vetette magát; a tetemet borító leplet egy pillanat alatt letépte, s a mint az ütésektől eltorzult arczot meglátta — — — az anyai sejtelem soh' sem csal — fiát ismerte meg, az el- a kiátkozottat.

— Hah! az átok fogott — — — a tetemet óriási erővel rázni kezdte. Sirt és nevetett egyszerre. - Ferkó, fiam, szerelmem! — ráomlott. Ott feküdt rajt' mozdulatlanul, s e borzasztó jelenettől pillanatra megdermedt jelenlevők sietve elmenekültek.

Boris csak nézett, sirni nem tudott már, könyje kiapadt; de érezte, a mi szivét át meg átjárja. A Gyehenna minden tüze égette belsejét; a Golgota minden kínai szálltak meg őt e perczben; sirni nem tudott — képzelmet felül haladó kín; mig a jó öreg gazduram csendesen zokogott.

— Atyám, legyen meg a te szent akaratod! — kiáltott föl az anya. Az óriási indulattól pilanatra örültté téve már eszméletre tért s zokogva, fájdalmasan, véres könyeket hullatva teljesitette tisztét. Feledett mindent, fiának élt csak. Mindenről, életéről is megfeledkezett.

Hisz' tudjuk, mint szeretnet egy anya, mint szeretheti szivo gyermekét. Nem halt még meg Ferencz, ő él s ápolni kell, megmenteni egy jobb jövőnek.

Hagyjuk tehát a fájdalmas örömet a szenvedőknek, s nézzünk el Schmidt uramhoz.

VII.

Régen volt.

Szegény öreg! Rajta az idő mit sem változtatott. Galambősz haja oly holdvilágként köriti fehér-fényes fejét, mint ezelőtt 3—4 évvel. Azok a szelid, örökké mosolygós vonások most is hirdetői rendkivül szelid lelkének — — s csak néha-néha borul el, midőn onnét a harcztérről rossz hirek jönnek. Mikor is volt az? Biz' már régesreg. mikor még ő is mehetett volna s ilyenkor itju hevével méregeti szobácskáját. Most pedig csibukozgatva breviariumát lapozgatja.

Késősre vált az idő, midőn zsolozsmáját elvégezte s már csibukja is kiegett, midőn ablakán zörgetnek. Az öreg sietett vagy talán motyogott inkább s ajtót uvitott, azt hive, hogy talán gyóntatni hiják.

— Minden jó lélek dicséri az urat, jöjj be — mond a tisztes aggastyán. — mi a kivánságod?

A világosra nézve kivehetővé vált a jövevény alakja. Torzomborz bajusza és szakála szemeivel együtt koromfekete volt; sebhelyes arczát szelid mosolyra kesztené. melyből inkább a régi idők fájdalmat szólt volna, ha nyilatkozott volna. Most köpenyet szétvetve, vezér-ezredesi ruhában egy egyén állt Schmidt uram előtt. Pillanatra fölcsillogott az öreg szemében az örömnek egy kis tüze, mintha emlékezné valamire — —

Ha köznépünkben ily módon egyszer föltámad a művelődés iránt való vágyódás, ugy akkor maradandó életet jósolhatunk az olvasókörökneк, népkönyvtároknak, egyszóval minden olyan intézménynek, mely a köznép művelődését czéloz za. De eddig nem.

Még nem késő. Még hátra a télnek egy része s a tavasz és nyár vasár- és ünnepnapjai is alkalmasak a felolvasásokra, a melyekre népünk elég fogékony.

Kisértsük meg nálunk is a mondottak életbeléptetését s mozditsuk elő köznépünk eme fontos érdekét; mi is minden derék polgárnak és igaz honfiunak kötelessége. *(H. K.)*

A vándoripar és házalás szabályozása.

A kereskedelemügyi miniszter által alkotott ipartanács három ülésen át foglalkozott a vándoripar és házalás szabályozásáról e miniszter által kidolgozott törvényjavaslattal, s azt több fontos módositás után megállapitotta. Mint értesülünk, a törvény vándoriparnak tekinti első sorban a házalókereskedést, mely alatt árukkal helységről-helységre és házról-házra járva, meghatározott hely nélkül üzött kereskedés értetik, továbbá az állandó üzleti teleppel nem biró oly kereskedőket, kik csakis vásározásból élnek, az utazó ügynökséget, amennyiben ez az árukra való megrendelések gyüjtésében áll s a mennyiben az ebbeli megrendelések többek megbizásából maguknál a közvetlen fogyasztóknál gyüjtetnek, végre a szorosan vett házalásszerü tiarp (drótosok, köszörüsök, üstfoltozók ernyőjavitók, ruhatisztitók káposztavágók, patkányirtók, handlék sat.) vagyis helységről-helységre és házról-házra járó, állandó ipartelepel nem biró iparosok foglalkozását.

Ki van véve a házalás alól a nyers terménynek, továbbá az élelmezésre és a napi szükségletre szánt czikkeknek az utczán, ugy házról-házra járva gyakorolt eladása; az erdélyi borvizesek és facedenyesek ipara a vándorraktárak, a keresk. utazók és ügynökök, kik csakis kereskedőktől és iparosoktól fogadnak el megrendeléseket, a nyomtatványokkal való házalókereskedés a vándorelőadások és mutatványok, a vándorló állatherelők s a rongyszedők, csontgyüjtők sat. ipara.

A házalási engedély kiadására vonatkozó intézkedések szigoruan körül vannak irva. Engedély rendszerint csak egy esztendőre adhato, de ez idő letelte után meghosszabbitható; engedélyt csak magyar honpolgár kap, ki legalább 30 éves, ragályos vagy undoritó betegségben nem szenved, erkölcsileg kifogástalan, csavargás, csempészet vagy jövedéki kihágás miatt büntetve nem volt, s házalási adóját előre lefizette; az engedély másra át nem ruházható, idő és területre nézve tul nem lép hető. A vándoriparosok segédeket, segédmunkásokat és tanonczokat nem alkalmazhat, sőt gyermeket sem szabad magával vinnie vándoripara gyakorlása közben; a sötétség beálltával magánházakba a vándoriparos nem léphet be s tilos, hogy árukat részletfizetés kedvezménye mellett adjon el. Az oly községben, a hol legalább ötezer lakos van, amennyiben ezekben állandó üzletek oly számmal vannak, hogy az ottani közönség minden igénye a vándoripar hozzájárulása nélkül is kielégithető, a vándoripar szabályrendelet utján egészen eltiltható; e szabályrendeletek azonban csak a kereskedelmi miniszter jóváhagyása után léphetnek érvénybe.

A házalásra vonatkozólag tervezett különleges intézkedések közül fölemlitendő, hogy a házalás állandó kereskedelmi üzlettel sem egy személyben, sem egy háztartásban élő családtagok által nem egyesithető; teherhordó állatnak vagy szekérfogatoknak használata általában tilos; a házaló csak annyi árut vihet magával, a mennyit maga hordani képes; öreg, vagy testi fogyatkozásban szenvedő emberek azonban kivételes engedély mellett áruhordozót is alkalmazhat, vagy felsőbb engedélylyel és különösen megokolt esetekben szekérfogatot is tarthatnak.

A házalásból ki vannak zárva: fegyverek, robbanószerek, tüzijátékok, gyógyszerek, mérgek, higany, mézga és egészségügyi szempontból veszélyes áruk, szépitő- és illatszerek, diaetetikus szerek, az erkölcsiséget sértő czikkek, játékkártyák, katonai ruházatok és felszereléseк, fehernemüek, ágynemüek, szesz, szeszes italok, ecet, anyag- és füszeraruk, kőolaj, drágakövek, arany- és ezüstáruk (meg ha utánozottak is) zseborák, egyházi edények, érmek, értékpapirok, sorsjegyek, részletivek, igérvények és zálogházi jegyek, só, dohány és salétrom, végre oly tárgyak, melyek kizárását a keresk. miniszter biztossági vagy egészségügyi tekintetben elrendeli.

A kihágásokról szóló intézkedések között világosan ki van mondva, hogy megbüntetendő az is, a ki részletfizetésekre árukat kinál vagy elád, a ki tiltott árukkal házal és ezek mintáit magával hordja, vagy e mintákat eladja, végre azok az utazó ügynökök is, kik vándoriparuk gyakorlása közben árukat eladnak a törvény rendelkezései ellen vétőktől az áru lefoglalható és a birság fejében értékesitheto. Az utolsó fejezetek az eljárást állapitják meg s végül átmeneti intézkedéseket és zárhatározatokat tartalmaznak.

A törvényjavaslat fontosabb elvi pontjai tüzetes tárgyalás alapjaul szolgálnak, de jelentékeny nézeteltérések alig fordultak elő, a mennyiben a fontosabb módositások is a tanács értelmü hozzájárulásával jöttek létre.

A tárgyalás során szóba jött a tanácsban a bécsi kereskedő és iparosok hazánkba való vándorlása, illetőleg bécsi czégeknek hazai szállodákban való időkinti etablirozása, e módon való megrendelések tömeges gyüjtése sat. A tanács itt a legilletékesebb helyről azt a felvilágositást nyerte, hogy bár a vámszövetség 14-ik czikke értelmében az osztrák iparosok nálunk megrendeléseket elfogadhatnak és megrendelt munkákat végezhetnek, a szállodákban etablirozott bécsi és osztrák fióküzletek egyenesen a mai ipartörvény 51. §-ának rendelkezése alá esnek, tehát a bécsi és osztrák házak nálunk vendégszereplő ügynökeink az elsőfoku iparhatóságtól formális engedélylyel kell birniok, az engedélyt meg kell fizetniök, az eladásokról könyvet vezetni, a beveteli összeg tizedrészét a község pénztárába szakoktatási czélokra lefizetni és ezenkivül rendes adót is kell fizetniök. Hogy mindez eddig az elsőfoku iparhatóságok figyelmét kikerülte, az eleg baj a magyar stabil iparosokra és kereskedőkre nézve, de ha jövőre idejekorán intézkednek és az iparhatóságot gyors és erélyes eljárásra szoritják, a többször emlitett kellemetlen konkurrenciától meg fognak szabadulni.

Helyi és vidéki hirek.

— **Városi közgyülés.** A mult csütörtöki városi közgyülés érdeklődése főleg egy városi tisztviselő szabadságoltatása, illetőleg nyugdijasztatása felé fordult. Bottfy Vilmos városi pénztáros, egészségi állapotára való hivatkozással két havi szabadságot kért, ami élénk vitára adott alkalmat. Sokan türhetlennek tartották azt az állapotot, hogy a pénztári hivatal két beteg ember kezén maradjon és a hivatalos órákon belül zárva tartassék, amiért gyökeres változást kivántak volna eszközölni; mások megint az ideiglenes intézkedés mellett szólottak fel és a kért szabadságot megadni vélték. A gyülésnek öt percznyi időre való felfüggesztésekor azután a polgármester megbizatása szerint érintkezésbe lépett a pénztáros urral, arra szólitván fel ez utóbbit, hogy esetleg nyugdijaztatását kérelmezheti, amire azonban nem volt hajlandó, s azért a gyülésnek ujból való megnyitásával a tanács bizatott meg az ügy rendezésével. A gyülés további lefolyásáról tudósitásunkat a következőkben foglalhatjuk össze: Felolvastatott az 1890. évi városi közköltségvetés elleu beadott felebbezésnek a belügyminisztertől leérkezett visszautasitó határozat. — Vasvármegye közigazgatási bizottságának egy határozata, melylyel a közgyülésnek a katolikus fiu-iskolánál szervezendő uj tanitói állomás létesitése érdemében hozott végzését, daczára az ez ellen beadott felebbezésnek, helybenhagyja. — A városi tanács előterjesztésére a közgyülés a helybeli kereskedelmi tanonczoktól szedett évi 10 frtnyi tanitási dijat 7 frtra, és az iparos tanonczok 4 frtnyi évi diját 3-ra szállitotta le, olyanformán azonban, hogy ezen intézkedést csak a jövő tanévben léptetik életbe. — A bizottság, mely a szegényügy és a faszedés rendezése tárgyában véleményes javaslattételre volt utasitva, jelenti, hogy az idevaló illetőségü szegényebb sorsu lakosoknak jelentkezniök kellene a városkapitányi hivatalban, hol, ha szegénységüket és idevaló illetőségüket igazolhatják, megfelelő bárczával volnának ellátandók és jogositva a faszedésre, más azonban nem. — Több városi szegény elhelyezést és megfelelő segélyt kér a várostól, miért is polgármester ur egy az ilyen szegényeknek alkalmas, dijmentes hely berendezésére utasitatik. — Felolvastatott a városban az utóbbi időben letelepedettek névjegyzéke, kimondatván erre, hogy némelyeknek illetőségi viszonyai a kapitányi hivatal által kipuhatolandók lesznek, és hogy a letelepedés az illetőséget nem állapitja meg. — Polgármester ur jelentést tesz a végzett népszámlálási munkálatokról és a számláló-ügynököknek odaadó munkásságukért elismerő köszönetet kér megszavazni. Ez megtörténvén, még néhány lényegtelenebb tárgy elintézése után feloszlott.

— **A százezredik.** A mult év elején megalakult *kőszegi hegyforrás-szikviz-részvény-társaság* az ő gyári helyiségében e hó 1-én megtöltette a százezredik szikviz-palaczkot. Szép eredmény, mely érdemes a feljegyzésre, mert tanuságot tesz arról, hogy összetartással mire képesek az emberek. A részvénytársaság igazgatóválasztmánya, mint értesülünk, a százezredik palaczk megtöltését egy kis ünnepséggel kötötte össze. A szikviz mellett ez alkalommal kivételesen bort is töltögettek, még pedig a javából és a „Schiefer bácsi" házában csak ugy hangzott a sok áldomás. Hogy pedig az akadályoztatása folytán távol levő elnök is részesüljön a nap örömében, a nemzeti szalaggal átkötött „százezredik"-kel egy megfelelő számu küldöttség megtisztelte déltájban Markovits József urat, aki a kitüntetésnek igen megörült s a szives figyelmet megköszönte.

— **Szinház.** Egy kis szini-évad végéhez értünk. A báliházban a magyar Thalia helyét rövid pár napra még Karneval herczeg foglalja el, azután — ki tudja meddig — üresen hagyják. A lefolyt héten erősen tolták Tespis kordélyát és áldoztak Thaliá-nak; mindennap nyitva volt a szinház. Szombaton *Alfons ur* járta; vasárnap *Rip von Winkle* (zónatariffa mellett); hetfőn, Polgár Béla jutalmául, *Náni*; kedden *Náni* zónával, szerdán *Fenegyerekek* egészen uj „helyiérdekü kuplékkal"

— de ugy látszik, hiába gondolkodott. Szomoruan hajtotta le fejét, majd az ezredest nézte — — — nem emlékezett, de sejtett valamit. Végre az idegen törte meg a csendet.

— Kedves jó tanárom, egyetlen gyámolom, nem ismer rám? — s itt az idegennek köny szökött szemébe.

Schmidt uram gondolkozva, félig bánkódva, mint az öregek szoktak, megindulástól remegő hangon válaszolt.

— Tudom fiam, hogy közel vagy szivemhez, mert remegek; de most nem ismerek rád. Vagy — — —

— Dobsa Jakab vagyok, Ferdinánd-huszár ezredes, bocsánatot jöttem kérni, mert nagyon megbántottam egyszer. Megbocsát-e?

— Dobsa? Istenem! — s itt sirva fakadt a jó öreg igen — az apátlan anyátlan árva — — te vagy, édes jó fiam — s nyakába borult az ezredesnek; sirt keservesen, talán örömében, talán fájdalmában, ő maga sem tudta miért, csak arra eszmélt, hogy ő annak a szinten siró ezredesnek a sebhelyes arczát csókolja. Eszébe jutott, hogy mennyire megbántotta Dobsát, s kezét kereste a jó öreg, hogy megcsókolja azt a kezet, mely öreg le'kének üdvét hozta meg, de mely a hazáért harczolt s harczol, talán meg sem is foghatja többé. Zokogott erősen, s a szikár ezredes, ki a halál száz, ezer, de milliom veszélyeit nem remegte, most remegve fogta egykori tanárjának kezét, mely oly szeliden, oly atyailag tartotta vissza a rosztól.

Tanár és tanitvány mint jó barátok! De nem, mint atya és fiu. Ilyen az idő!

Most már mondjuk, mint jó barát szorgoskodott Schmidt uram kedves vendégjének. Szerényen enni valót rakott föl, bort s mentegette magát, hogy midőn pénz kellett az országnak, minden ezüstjét Kossuthnak küldte s csak ilyen szegényesen, pléh-kanállal étkezik. De vigasztalja azért Dobsát a tudat, hogy nem tanárja, hanem atyja vendégli s nincs miért neheztelnie. Majd inkább még egyet csibukoz s hallgatja Dobsát, mert csak elmeséli, hol járt.

Ezredesünk ugyancsak neki látott, evett, ivott s a tisztelendő Schmidt uram jó voltából rágyujtott s beszélni kezdte élettörténetét attól az időtől, midőn az iskolában a falhoz szoritotta — — — — s most még nevetni is tudtak neki. Majd Urhegyire tért Dobsa.

— Ugy-e Dobsa fiam — igy szakitotta felbe az öreg — Urhegyi az alföldön van, multkor olvastam róla, de talán tegnap, vagy igaz, ma; harmadmagával egy szerb gyalog-hadosztályt megszalasztott. Derék fiu. Hisz, mindig is jó tanitványaim voltatok. Te ha nem is voltál olyan, mint Urhegyi, de legalább arra, mire tanitottalak, nem feledted el, mit tesz hazát szeretni.

— De kedves . . . . . akadozott az ezredes.

— Barátomnak, vagy atyámnak szólitson engem; ugy édes fiam.

— Tehát kedves atyám — igy folytatta elbeszélését Dobsa, — még mult év nyár elején szerettem volna vele beszélni. Egy levelet is kaptam tőle, melyet mint ujoncz irt, melyben homályosan azt mondja, hogy nem vagyok árva, szülőim élnek. Ennyit kivehettem belőle. En azonnal hét napi szabadságot kértem, s gyors lovon épen azon pillanatban érkeztem Pestre, midőn Urhegyi hajóra szállt. Már későn volt s én mit sem tudhattam meg. Azóta nem találkoztam vele, nem is irt, s én örök sejtésnek vagyok kitéve, nem tudom, élnek-e szüleim. Igaz! hogy bácskai hajduról fesz említést, ki neki sokat beszélt és engem összefüggésbe hoz vele ugy, mintha ő engem keresett volna. Irja, hogy nem tudott meghalni addig, mig engem nem lát és bocsánatot nem kér, mert nagyot vétett ellenem. S a legkülönösebb az, hogy a hajdút is Dobsának hivják.

— Istenem, lehetséges ez? — csodálkozott az öreg. — Mindenható Isten, kezedben a hatalom! S aztán — — —? — tudakozódott az öreg.

— Pesten nem talált ily nevü szegény embert, — folytatta Dobsa, — elment hazájába s talán a raczok falták föl.

— Dobsa fiam! Azok lesznek szülőid. Ne ütközz meg, ne integess, én érzem azt. Szegény, elhagyatott ember, miért keresett volna vele hasonnevüt. Mondd fiam, Pesten voltál akkor?

— Igen, — válaszolt Dobsa, — toborzó tiszt voltam. Majd másnap Debreczen vidékére küldtek egy ujoncz huszár-ezredhez — — — —

— Az apai sziv nem csal, — mondta az öreg komolyan.

— Tehát lehetséges volna? Szülőim élnek s én nem láthatom őket? a számüzött, a kitett, a feledett fattyú. Oh Istenem, miért nem adtál látnoki erőt, hogy lábaihoz omlottam volna atyámnak. Nekem nevem van! s én nem örülhettem neki, mert talán e perczben árva vagyok. Voltak szüleim, a nélkül, hogy ismertem volna őket. Uram, muljék el tőlem e pohár! s itt fejét az asztalra hajtva, gondolatokba mélyedt.

E pillanatban ismét kopogtak az ablakon. A tisztelendő Schmidt most már az ablakon kérdezte ki az?

— Az Istenért, főtisztelendő uram, jöjjön azonnal, — hangzott egy siránkozó női hang.

— Istenéi vagyunk mindnyájan, — dörmögött az öreg, s szent áhitattal egy kis tabernaculumhoz lépett; a haldokló utra-valóját vette elő s sietve elhagyta fedetlen fővel szobáját.

(Vége következik).

miket Egryné nyilván hálából, amiért őt a kőszegi közönség érdemen felül kitüntette, dobott szemeink közé. Csütörtökön az *Ideges nők*-et láthatta a szinházlátogató Egrynével; pénteken *Alfons ur*-at, mely darab a derék Bágyoni jutalmául adatott, de kevés anyagi eredménynyel járt.

— **Sértő kuplék.** A városban időző szintársulat szerdán a *Fenegyerekek* czimü darabot adta elő, mondják, meglehetős számu közönség előtt. E lapok szerkesztője egyebütt lévén elfoglalva, ez előadáson nem volt jelen és arról, hogy szinészeink és még valaki milyen fene gyerekek, csak csütörtökön reggel értesült. Azt beszelték ugyanis városszerte, hogy Egryné, a társulat bájos primadonnája mennyire kikuplézta a kőszegieket és a helyi sajtót. Nem vehetvén ezt a dolgot csak olyan közönyösen, bizonyosságot akartunk szerezni az ügy mibenléteről és azért felkerestük azonnal, csütörtökön reggel, Egry urat, a kuplé-énekesnő férjét, kérve őt a már többször emlitett énekszöveg átengedésére, mire az, látszólag egész készséggel, hajlandónak is mutatkozott, déli 12 órára igérvén a nótaszöveg elhozatalát. De Egry ur nem tartotta meg szavát; ő és még valaki, — majd reven szólitjuk a gyermeket — akivel bizonyára közölte a dolgot, érezvén azt, hogy valami büzhöd Dániában, az igért szöveggel még most is adósunk. Tehát megénekelte a Heltai-féle szintársulat csevegő dalosa a „kőszegi viszonyokat", melyek állandó tárgyát képezik egy hires fűzfa-poéta férczelményeinek? Lépre ment a kedves madár és engedett a nagy népboldogitó csábszavának?! No jól van; hanem akkor hallgassa meg a nekünk fujt ének refrenjénel a kontradikcióját is. Kőszegen az a szép szokás divik, hogy hatóság, sajtó meg a nagy közönség testtel-lélekkel pártolja a magyar szinészetet;*) Kőszegen szokásos és járja a tréfa, a finom élcz, ha az okkal-móddal és megfelelő helyen alkalmaztatik; szokásban, hogy az emberek, különösen olyan művész-féle egyének a saját lábukon járnak. Itt kritikát is szokás gyakorolni, óh, nagyon! de nem szokás azt elfogadni szinészektől, és pláne a szinpadról; mert a szinpad tudtunkkal másra való és nem az a hely, melyről szinpártoló közönséget és sajtót holmi éretlen viczekkel, ugynevezett „helyiérdekü kuplék"-kal lehetne traktálni. És ha ez mindamellett megtörténik, amint valójában történt is a mult szerdai szinielőadás alkalmával, akkor szokás nálunk: azt illyent visszautasitani. Ezt tesszük most mi, jóakarólag figyelmeztetve Heltai szinigazgatót, hogy ne higyjén minden cicerónenak, ha mindjárt poéta is; szinészeinek a kupléjait meg máskor vesse egy kis czenzura alá.

*) Azt hiszszük, volt alkalmuk azt tapasztalni? Szerk.

— **Erénydij kiadása.** A Lackner-féle alap kamatjövedelme, mely a kőszegi takarékpénztár pár forintnyi hozzájárulásával évenkint 200 forintra emelkedik és jó erkölcsü, ferjhez menő helybeli polgári leányok segélyezésére fordittatik, az idén Kratochwill Czecziliának jutott, aki jegyese Decker Vilmos, helybeli fodrásznak.

— **Csevegés a hétről.** — Adj a tótnak szállást, kiver a házadból — igy tartja a közmondás és akként esett az meg Kőszeggel, amely rövid, de kedves otthont nyujtott a tótnak, Heltai szinigazgatónak és társuinak, melynek egyik tagja köszönet helyett rút hálátlansággal fizetett, midőn egy háborgó elme szörnyszülötteit reprodukálta a szinpadon. „Egészen uj couplettekkel" a „Gigerl-dal alatt valóságos virágeső húl a szinpadról a nézőtérre" — ugy mondásokkal hirdették a szerdai, már napokkal azelőtt „sikerült"-nek mondott darabot, a *Fenegyerekek* czimü bohózatot, melynek bemutatása egy szemtanu referádja szerint a következőleg ment végbe: A jó félig telt ház meglehetős agykedvüséggel ucze a darabot és nem tudott belemelegedni a tapsolásba. Egyszerre Egryné kupleival áll elő és a nézőtér kakasülője alatt egy alak bontakozik ki köpenyéből, czimer s fokost villogtatva kezében és szikrázó szemet vetve a szinpadra. Hogy hatást idézzenek elő, a czimeres ur két kiserőjével tapsolni kezd, ami tetszésben részesült. Egryné ujra kezdi és énekel egy strófát a helyi sajtóról. Ekkor a czimeres gazda, ő lévén a dicsének szerzője, *Kőszeg és Vidéke*-t emleget kisérete előtt, mire ennek egy tagja tapsolva „szerző"-t kiált és a köpönyegest meglöki: hogy hát menjen már Egryné mellé a szinpadra és hajtsa meg magát a közönség előtt. Szerző ur azonban, nem lévén kikenve bajusza, szerényen visszavonult a kályhához és alakját ujra belevette köpönyegébe. Ő a sikerrel egészen meg volt elégedve, de a közönség is teljesen méltányolta a kuplékban nyilvánult hatalmas költői szellemet (?) és sokan csak azt sajnálják, hogy azáltal, hogy a verseket ki nem adták, megfosztották őket egy ritka műélvezettől.(?) — Közeledik a böjt, jaj beh jó, hogy már itt van, mert emellett a méreg drága hus mellett biz' Isten csak hasznunkra lehet. De a mészáros uraknak sem fog annyira fájni a fejük, mert kevesebb ökörrel is beérik. Mondják, hogy nagyon kevés az az ökör. Hát mit mászkálnak mindig a környéken; keressenek itthon, itt is van elég. Dicsekszenek a mészárosok, hogy ők most olyan drága jószágokat ütnek agyon, amit csak egy kőszegi mészáros tud megtenni. Meg ám; csak kollintanák egy kicsit fejbe a mészáros urakat, majd silányabb lenne a jószág!

— **Időjárás január hóban** A hőmérsékletnek átlaga reggel 7 órakor — 8.7°, délután 2 órakor — 4.0° és este 9 órakor — 7.0°; igy a napi átlag — 6.6° volt. Ha ezen hőmérséklet összehasonlittatik azon hőmérséklettel, mely január hóban Kőszegnek átlaga, akkor kitünik, hogy az idén 4.9 fokkal hidegebb volt. Még feltünőbb a különbség az ez idei és a tavali hőmérséklet közt, mert tavai a hőmérsékletnek átlaga + 1° volt, és igy az idén 7.6 fokkal hidegebb volt mint tavai. Leghidegebb január 1-én reggel 7 órakor — 19.4 fokkal volt; legmelegebb 27-én volt, mikor délután 2 órakor + 4.6 fokot mutatott a hőmérő. — Más feltünő eltérés ezen hónapban a rendkivüli sok hó volt, a mely esett. Ezen felolvasztott hó 110 mm.-t mutatott, mig a csapadéknak átlaga január hóban csak 30 mm.-t tesz. — A légsulymérő e hóban átlagosan 738.5 mm.-t mutatott, legtöbbet 31-en 749.6 mm.-rel, legkevesebbet 21-én, 723.7 mm.-rel. Hó 9 napon esett. Egészen tiszta 4, egészen borult 10 nap volt.

— **Népmonda.** Régi a népmonda, hogy a medve Gyertyaszentelőkor ki jön barlangjából s ha szép az idő, vissza megy, mert akkor még negyven napig zimankós idő lesz; ha pedig rossz, akkor künn marad, mert akkor már felmelegszik a levegő. Nagy azonban a zavar idén. Nem lehet a jóslással tisztába jönni, mert a milyen szép volt az idő delelőtt, olyan rutra fordult délután. Este még eső is esett. Most már az a kérdés, feleljen meg rá a monda, hogy délelőtt jön-e ki barlangjából időt konstatálni a mackó, vagy délután.

— **Utolsó farsang.** Ezekben a napokban meritik ki a bálok és egyéb mulatságok sorozatát. Tegnap, szombaton gyült össze Szombathelyen az egész megye intelligenciája a közmüvelődési bálra, és Kőszegen a *Konkordia* és *kereskedelmi kör* közösügyes tánczvigalmára az idevaló polgárság. Hétfőn több fiatal uri ember a bálházban zártkörü farsangi mulatságot rendez, az utolsó, az idei rövid farsangon.

— **„A lukácsházi vasuti megállóhely és a zónatarifa"** czim alatt baráti kézből panaszos sorokat vettünk, melyeket azért nem közöltünk szószerint lapunkban, amelynek szánva voltak, mert idejüket multák. Szó van ugyanis azokban, hogy az utazók száma a lukácsházi megállóhelyen néha annyira felnő, különösen vásárok alkalmával, hogy a kalauz nem képes annyi menetdijat szedni és a szokásos ellenőrzést gyakorolni, miért is a rendes jegykiadást kellene életbeléptetni. Tudtunkkal vasutunk igazgatósága, a növekvő személyforgalmat tekintve, régebben intézkedett már a lukácskázi és genesi megállóhelyeken tervezett várólhelyiség kiépitése iránt, s mint érdekelt fél, a déli vasutaknál a menetjegy-kiadás behozatalát is szorgalmazta. Az épitkezést természetesen télviz idején nem lehetett megkezdeni s ezt levéliró barátunk is belátja; a mi pedig a jegykiadást illeti, az most már tisztán csak a déli vasut üzletigazgatóságának a dolga, a melytől el is várjuk, hogy figyelembe fogja venni a részvénytársaság e részbeni okadolt fölterjesztését, és hova-hamarabb intézkedik.

— **Salamoni itélet.** A rendeki ludak a napokban nagy gyülekezetet képeztek a falu kútja körül. Egy éber komondor nem respektálván a gágogó állatok gyülekezési jogát, közéjök ront és szerte-széjjel kergeti, mely illetéktelen rendőri beavatkozásával nagy kárt okozott egy jó falusi néninek. Ennek egyik ludja ugyanis a nagy zürzavarban nem talált haza, hanem betévedt a szomszéd házba. A ludját vesztett asszony a következő napon meglátván az utczán büszken lépdelő jószágát, be akarta hajtani az udvarára; de ez ellen most tiltkozott a szomszéd asszony, aki szintén a magáénak mondotta a ludat. Ebből aztán természetesen pör lett s abban a biró itélete ekképen szólott: — „A lud kiteendő az utcza közepére, s akinek az udvarába beter, az lesz az igazi tulajdonos." — A salamoni itélet azonban igazságtalannak bizonyult, mert az ostoba lud bizony odameut, a hová az előző napon betévedt. Ugyan mit csinált volna a két asszony, ha a biró itélete kettévágatásra (persze tepsziben) szólt volna?

— **Királyi kitüntetés.** Király ő felsége Kőfalvy Vidor csorna-premontrei kanonoknak és a szombathelyi főgimnazium igazgatójának, a tanügy és a közügyek terén szerzett érdemeinek elismeréséül a Ferencz József-rend lovagkeresztjét adományozta.

— **A D. K. E. uj alapitotagja.** Vasvármegye köztörvényhatósága mult kedden tartott közgyülésén Reiszig Ede alispán ur buzditása folytán elhatározta, hogy 1000 frttal a Dunántuli közmivelődési egylet alapitó tagjává lesz.

— **Déli vasut.** A nagy-kanizsa-bécsujhelyi vonalon fekvő Szt. Iván Zala-Egerszeg állomás neve „Zala-Szent-Iván"-ra változtatott meg.

— **Felolvasás** a Koch-féle gyógymód kezelése ügyében. Alispán ur ő nagysága a következő körlevelet bocsájtotta ki: „Valamennyi főszolgabiró és polgármester urnak. A Koch-féle gyógyeljárásra vonatkozólag Berlinben elsajátitott tanulmányutra, valamint megérkezése óta annak gyakorlati alkalmazására vonatkozólag szerzett tapasztalatairól beteg bemutatással és górcsöi kisérletezéssel kapcsolatosan Dr. Mezihradszky Kálmán m. t. főorvos ur f. é. február hó 7-én délután fél 4 órakor a helybeli kórház tanácstermében felolvasást fog tartani, a miért is felhivom tek urakat, hogy ezt a jár. orvos urakkal haladék nélkül azzal tudassák, hogy a felolvasásra jelen rendeletem folytán megjelenjenek és más orvos urakat is minél nagyobb számban a felolvasáson részvételre hivják fel. Szombathely, 1891. évi január 28-án. Reiszig Ede s k., alispán.

Vegyes hirek.

— **Az italmérési jog kártalanitása** tárgyában a pénzügyminiszter a következő hirdetést teszi közzé: Az italmérési jogokért megállapitott kártalanitási tőkék fejében, az 1888. évi XXXVI. t. cz. 20. §-ában nyert felhatalmazás alapján kiadott járadékszelvényiveknek az idezett törvénycikk 19. §-a értelmében kibocsátandó állami kötvényekkel leendő kicserélését elhatározván, a kicserélés körül követendő eljárást a következőkben szabályozom: A járadék-szelvényiveknek kötvényekkel való kicserélését folyó évi február hó 1-sejétől kezdve a m. kir. központi állampénztár, a budapesti m. kir. állampénztár (fővá[illegible]áz) és valamennyi m. kir. adóhivatal fogja közvetiteni. A járadék-szelvényivbirtokosok tehát a kicserélés közvetitésére tetszés szerint választott állami pénztárnál, vagy m. kir. adóhivatalnál benyujthatják járadék-szelvényiveiket két példányban kiállitott és kellőkép kitöltött jegyzék kiséretében, mely jegyzéknyomtatványok a fent nevezett állami pénztáraknál és adóhivataloknál költségmentesen rendelkezésre fognak állani. Az illető pénztár vagy adóhivatal, a melynél a járadék-szelvényivek benyujtatnak, a jegyzékek egyikére rávezeti az átvételi elismervényt, az igy ellátott jegyzéket a benyujtó félnek visszaadja és a járadék-szelvényiveknek kötvényekkel való kicserélését közvetiti. A benyujtástól számitott 14 nap után a fél ugyanazon állami pénztárnál, vagy adóhivatalnál, melynél a járadékszelvényiveket kicserélés végett benyujtotta, a megfelelő kötvényeket az állampénztár, vagy adóhivatal átvételi elismervényével ellátott jegyzék beszolgáltatása ellenében átveheti. A felek által közvetlenül a m. kir. központi állampénztárnál benyujtott járadék-szelvényiveknek megfelelő kötvények a benyujtástól számitott 8 nap után lesznek átvehetők. A visszaszolgáltatandó jegyzék hátlapján a kötvények átvétele nyugtatványozandó. A benyujtott járadék-szelvényivek fejében a felek tetszésük szerinti értékfokozatu kötvények kiszolgáltatását kivánhatják. Ennek a kivánságnak a járadék-szelvényekkel együtt két példányban bemutatandó jegyzék megfelelő rovataiban adandó kifejezés. Végül figyelmeztetnek az érdekelt felek, hogy járadékszelvényiveiket kötvényekkel leendő kicserélés végett lehetőleg március 10-ig nyujtsák be, mert az e határidő után benyujtott járadékszelvényivek fejében adandó kötvények — az italmérési jog kártalanitási kötvényeknek ez évi április hó 1-én megtartandó első kisorsolása miatt — csakis április hó 1-je után fognak kiszolgáltathatni.

— **Kitüntetés.** Nagy és, tegyük hozzá, méltó kitüntetés érte Mauthner Ödön budapesti magkereskedőt, kinek a hazai magkereskedés és mezőgazdaság előmozditása körül szerzett érdemei minden gazda előtt ismeretesek. Ő Felsége a király ugyanis az érdemes czéget, mely a tavalyi bécsi gazdasági és erdészeti kiállitáson magvaival valamennyi versenyző közt a legnagyobb dijat, a diszokmányt nyerte el, most a Ferencz József-rend lovagkeresztjével tüntette ki. Őszintén örülünk a magyar termények diadalával és a magyar czég megérdemelt kitüntetésének.

— **Hirdetmény.** A m. kir. államvasutak budapesti főmühelye részére felvágandó eltompult és uj reszelők és ráspolyok felvágására egy évi időtartamra, a fennemlitett vasutak igazgatósága pályázatot hirdet. A reszelők felvágására vonatkozó feltételek és ajánlati minták az igazgatóság műhelyi szakosztályában (Budapest, Andrássy-ut 75. sz.) és valamennyi üzletvezetőségnél megtekinthetők és ingyen kaphatók. Csak hazai vállalkozók pályázhatnak, kik a munkát saját műhelyeikben eszközlik. A bánatpénz 500 frt, az évi keresetі összeg pedig mintegy 10,000 frt. A bánatpénz legkésőbb f. é. február 25-ig a m. kir. államvasutak budapesti főpénztárnál leteendő. Sopron, 1891 január hóban.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

— **Hirdetmény.** A m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur ő nagym. 77540/VI. 1890. sz. a. kelt magas leiratával értesiti ezen kamarát, hogy Budapesten a kormány támogatásával juhnus-kiviteli vágóhidak létesittettek, s ezek működésüket már tényleg meg is kezdték. Ezen vágóhidak naponkénti szükséglete hizott ürükben körülbelül 500 darbot tesz, a mely szükséglet előreláthatólag szaporodni fog. Az első kiviteli juhvásár m. é. deczember hó 16-án tartatott meg, s jövőben minden hét keddi napján fog tartatni. Erről az érdekelt körök ezennel értesittetnek. Sopron, 1891. január hóban.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

— **Hirdetmény.** A m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur ő nagym. f. é. 77426/IV. sz. a. kelt magas leiratával tudtul adja, hogy a hazai vasutakat felhivta, miszerint a fa-minta küldemények szállitásának megkönnyitése érdekében bármely mennyiség feladásánál az ezen czikkre nézve érvényes kocsi rakományi dijtételeket általános dijkedvezménykép bocsássák rendelkezésre. A vasutak igazgatói értekezletének megállapodásához képest ő nagyméltósága értesiti ezen kamarát, miszerint a hazai vasutakon az A. kocsirakományu osztály dijtételei minden a 2. sz. különdijszabásba, és a C. osztályba sorozott fanemüek minta küldeményei után alkalmaztatni fognak, ha az illető kereskedelmi és iparkamara által kiállitott, és a fuvarlevélhez mellékelt hivatalos bizonyitványnyal igazoltatik, hogy a küldemény tényleg fa-minta gyanánt szolgál, ha továbbá a küldemény legfeljebb 10 darabból áll, melyek egyenként 6·3 méternél nem hosszabbak, tehát nem igényelnek többet egy kocsinál, és összesen 500 kilogrammnál nagyobb sulylyal nem birnak. Ugyanazon feltételek alatt a szab. déli vasut a szóban levő küldemények után a helyi dijszabás a II. sorozatában foglalt tételeket aranyárkelet pótlék nélkül fogja alkalmazni. — Miről az érdekeltek ezennel értesittetnek. Sopron, 1891. január hó.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

— **A „Szárnyasaink"** czimü illusztrált baromfitenyésztési szaklapot, melyet ugy a földmivelési, mint a közoktatási miniszter megrendelés czéljából az összes tanintézetek figyelmébe ajánlott, s a hazai és külföldi gazdasági kiállitásokon „gyakorlati s helyes irányáért" a legnagyobb kitüntetésekben részesült, melegen ajánljuk az érdeklődők figyelmébe. — A lap Parthay Géza szerkesztésében havonkent kétszer jelenik meg. Előfizetési ára egy évre 4 frt, mely összeg negyedéves összegekben is elfogadtatik a kiadóhivatal által: Budapesten, üllői ut 25. szám.

— **Szőlészetünk jövője tekintve**, hogy rohamosan szaporodó ellenségei eddig több mint 200.000 holdat tettek tönkre Magyarország szőlőültetéseiből, első sorban is termelő közönségünk szakértelmétől van függővé téve. A földmüvelési miniszteriumban egy felsőbb szőlészeti szakiskola felállitását tervezik; a belügyi, a vallásügyi és a földmüvelésügyi miniszteriumnak pedig a Baross Károly orsz. gazd. egy. titkár szerkesztette „Borászati Lapok"-at hármasajánlatukban részesitve, általános elterjedését segitették elő. A speciális szaklap Magyarországon e fontos irányt ma egyedül képviseli, s az összes hazai szakértők munkatársai lévén, a szőlészet és borászat érdekeit hivatottan szolgálja és védi. A tavasz közeledtével kiválóan foglalkozand a szőlők műtrágyázásával, ugy a szénkénegezett mint az amerikai és a homoki ültetésekné!, és kiváló gondot fordit az amerikai szőlővesszők fásojtása, gyökereztetése és ültetésére. A szerkesztőség dijtalanul válaszol minden hozzáintézett szakkérdésre. — A „Borászati Lapok" megjelen minden szombaton. Kiadóhivatala Budapest, (Közteles). Előfizetési ára egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr.

Irodalom.

— **Nincsen** a magyar családoknak olyan gazdag könyvtára, melyben annyi szellemi szórakozást találhatna a család minden tagja, mint a mennyit a „Képes Családi Lapok" válogatott közleményei nyujtanak. Nincsen a családi életnek s a gondosan vezetett magyar vendégszerető háznak olyan kérdése, melylyel e lap melléklete a „Nő a házban" szakavatottan ne foglalkoznék.

A „Képes Családi Lapok" előfizetési ára a „Nő a házban" czimű divat-melléklettel együtt egész évre 6 frt félévre 3 frt negyedévre 1 frt 50 kr. s a kiadóhivatal (Budapest, nagy korona-u cza 20. sz.) melyhez az előfizetések legczélszerűbben postautalványon intézendők, kivánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatványszámokkal.

A 4. szam tartalma: Kétszer kettő négy. (Regény. A „Képes Családi Lapok" számára irta: Jókai Mór. Folytatás.) — Édes napok. (Költemény.) Inczédi Lászlótól. — Utógondolatok a téli kiállitásról a műcsarnokban. Dr. Nyári Sándortól. — Másodvirágzás. (Elbeszélés.) Irta: Tolnai Lajos. — A főváros utczáin. (Költemény.) Kisteleki Edétől. — A csel. (Elbeszélés. Folytatás.) Báró Horváth Miklóstól. — Államférfiak kátéja. (Mazarin bibornok naplója szerint. Latinból forditotta. Prély István. — Silvya. (Regény. Folytatás.) Tábori Róberttől. — Simor János esztergomi bibornok-primás. — Mindenféle. Képeinkhez. Szinház.

Képeink: P. Szathmáry Károly. — A hold tündére. — Simor János esztergomi bibornok-primás. — Gróf Zichy Gejza.

Melléklet: „Hölgyek Lapja" (divatképekkel.)

Regénymelléklet: A bölcső titkai. (Eredeti regény. Két részben.) Irta: Lauka Gusztáv. (65—80 oldalig.)

— **„Zenevilág"** czimmel a mult hó folyamán Stojanovits Jenő szerkesztésében s dr. Ambrozovits Dezső főmunkatársasága mellett, a fővárosban zenészeti szakközlöny indult meg, melynek hetedik száma is már előttünk fekszik. Ez a szám is, épp ugy mint a többi, rendkivül érdekes és változatos tartalommal lép a közönség elé. A lap hozza Zichy Géza gróf, a nemzeti szinház és az opera uj intendánsának jó sikerült arczképét és életrajzát, hoz egy aktuális czikket az országos dalárszövetségről, az egyházi zenéről, Berlioz „Egy zeneművész életéből" czimű szimfoniájának ismertetését, hoz egy tárczát Beethoven „Holdvilág" szonatájának eredetéről s ezenkivül számos apró közleményt. Ehhez a számhoz egy gyönyörű kivitelű „zenemelléklet" is van csatolva (egy részlet Stojanovits „Csárdás" balettjéből, melyet a operaházban óriási sikerrel adnak.)

A „Zenevilág", mely minden kedden jelenik meg, kiváló gondot fordit az aktualitásokra s mindig teljes tárgyilagossággal szól hozzá a fontosabb napi zenei kérdésekhez. Előfizetési ár: k. egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetések Budapestre, hajós-utcza 7. szám küldendők. A jelesen szerkesztett s zenei életünkben hézagpótló lapot olvasóink figyelmébe ajánljuk.

— **Az Egyetemes Regénytár legujabb kötete.** „Curly egy színész története" a czime az Egyetemes Regénytár legujabb kötetének, mely a vállalat VI. évfolyamának 5. kötetét képezi. Irta Koleman John, angolból forditotta Szigethyné Szalay Erzsike. A „Curly" rendkivül érdekesen s vonzóan megirva, egy színész élettörténetét tárgyalja, ki szépségével művészetével megnyeri egy előkelő gazdag fiatal nő szerelmét, de éppen feláldozó szerelme miatt veszti el. A kölcsönös feláldozó, hű s kitartó szerelmet meleg szivvel és megkapó közvetlenséggel rajzolja az iró, azt az erkölcsi tanuságot állitva elénk, hogy a legmélyebb és legigazabb szerelem mellett is beállhatnak félreértésből olyan akadályok, melyek az egymást szerető szivek lehetetlenitik az egyesülést.

A kötetben még egy másik igen kedves humorisztikus elbeszélést találunk, a czime „Miért maradtam én agglegénynek", mely szintén Szalayné gondos forditását dicséri. — A kötet ára csinos, piros egész vászonkötésben 50 kr.

Felelős szerkesztő: *Wittinger Antal.*
Kiadó-laptulajdonos: *Feigl Gyula.*

Vasuti menetrend.

Klm.	Állomások.		sz. vegyes vonat II. III. oszt. kocsikkal reggel	d. u.	este.
	Budapesti idő.				
—	**Köszeg**	ind.	5^{15}	12^{04}	6^{03}
6	Lukácsháza	(m. h.)	5^{29}	12^{17}	6^{24}
12	Német-Gencs	(m. h.)	5^{46}	12^{33}	6^{41}
18	**Szombathely**	érk.	6^{01}	12^{47}	6^{56}
—	**Szombathely**	ind.	6^{46}	3^{30}	7^{15}
7	Német-Gencs	(m. h.)	7^{01}	3^{46}	7
13	Lukácsháza	(m. h.)	7^{16}	4^{03}	7^{48}
18	**Köszeg**	érk.	7^{31}	4^{16}	8^{01}

Piaczi-árak

Buza	100 kilo	idei	7 frt.	80 krtól	8 frt.	— kr-ig
Rozs	„	. .	7 „	20 „	7 „	50 „
Árpa	„	. .	6 „	80 „	7 „	50 „
Kukoricza	„	idei	7 „	— „	7 „	20 „
Zab	„	. . .	6 „	70 „	7 „	— „

		frt	kr.			frt.	kr
Buzaliszt I.	100 kilo	15	40	100 kilo burgonya		1	85
„ II.	„	15	10	Marhahus	1 kilo	—	48
Rozsliszt I.	„	13	60	Marha zsir		1	10
„ II.	„	12	—	Disznóhus	„	—	52
Buzakorpa	„	4	60	„ zsir	„	—	68
Rozs „	„	4	75	Borjuhus	„	—	60
Köleskása	„	14	--	Birkahus	„	—	36
Dara	„	17	—	1 méteröl bükkfa		13	50
Árpa dara	„	8	—	„ „ dorong		10	--
Széna	„	2	52	„ tölgyfa		9	40
Szalma	„	1	90	„ „ dorong		7	60

Nyilt-tér.

Fekete fehér és szines selyemszövetet 60 krtól 15 frt 65 krig méterenkint — sima és mintázott (240 különböző minőségben) — darab- és végszámra, porto- és vámmentesen szállit Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállitó) gyári raktára Zürichben. Mintákat rögtönösen küld. Levelekre Svájczba 10 kros bélyeg ragasztandó.

2880|890.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőszegi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy **Würzburgerné** szül. **Weiss Róza** végrehajtatónak, néhai **Bernhard Jánosné** örökösei végrehajtást szenvedő elleni 180 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a kőszegi kir. járásbiróság területén lévő **Rohoncz** határában fekvő, a rohonczi 499. sz. tjkvben A. I. 1—2. sorszám 311. összeirási számu ház és kertből néhai **Bernhard Jánosné** szül. **Schneller Katalint** illető felére az árverést 372 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1891. évi április hó 18-ik napján délelőtt 10 órakor Rohoncz község házánál

megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kőszegen, 1890. évi deczember 11. napján.

A kőszegi királyi járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Saáry,
kir. aljárásbiró.

Meghivás

a kőszegi hegyforrás-szikvizgyár-részvénytársaság I. évi rendes közgyülésére,

mely Kőszegen f. 1891. évi február hó 22-én délutáni 3 órakor a városház tanácstermében fog megtartatni.

A tanácskozás tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése, 1890. évi üzlet-kimutatás és mérleg előterjesztése, a nyeremény hová forditása, az igazgatóság és felügyelő bizottságnak adandó felmentés iránti határozathozatal.

2. 3 felügyelő bizottsági rendes és 1 póttag választása.

Köszeg, 1891. évi február hó 3-án.

Az igazgatóság.

Jegzet: A közgyülésen csak oly részvényes gyakorolhatja szavazati jogát, a kinek részvénye a közgyülést megelőzőleg legalább 3 hóval saját nevére átiratott, és a közgyülés napja előtt 3 nappal a társaság pénztáránál szelvényiveivel együtt letétetett.

10 szavazatnál többet sem saját részéről, sem mint meghatalmazott egy részvényes nem birhat.

Az üzlet-kimutatás és mérleg a közgyülést megelőzőleg 8 nappal a társaság pénztárnok ánál betekinthető.

Utánnyomat nem díjaztatik.

Meghivás

a köszegi takarékpénztárnak 1891. évi február 22-én délelőtt 10 órakor saját helyiségében tartandó rendes évi közgyülésére.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése, az 1890. évi üzletkimutatás és mérleg előterjesztése, a nyeremény felosztása és a felmentesség megadása feletti határozathozatal.

2. Igazgatósági elnök és alelnöknek s 8 igazgatósági tagnak, ugy felügyelő-bizottsági 3 rendes és 2 póttagnak 3 évi időtartamra való választása

A közgyülésen azon részvényes bir szavazati joggal, a kinek részvénye 3 hónappal a közgyülés előtt a takarékpénztár részvénykönyvében már bejegyeztetett, s a ki részvényét 8 nappal a közgyülés előtt a takarékpénztárnál letette.

Kelt **Köszegen**, 1891. évi január hó 15-én.

Az igazgatóság.

(Utánnyomat nem díjaztatik.)

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Köszegen.